

Федор

Не, не, ти не разбираш туй, Борисе!
Ти проумтай, както знаеш, тава
здравата — за туй те бива много,
а тук аз по разбираш — тук трябва
голямото сърце да се познава.
Аз утре ще ти помирис! Ева
да идем на трапезата.

(Прива към братата и сестра,
Ирина,

Митиславска в черквата ме медатме!

Ирина

Какво да правя, щом толкова горчива
своба ми се е паднала!

Федор — прегръща я.

Безценна! —

Аз се шегувах с тебе! Ила ми
на това отна по-хубава от тебе!
Но по-скоро да идем на трапезата,
че яденето може да изстине.

(Излиза. — След него Ирина. —
След тях Тодунов, Клементин,
Пуренин.)

Клементин — на Тодунов, като

Ще се сводриш ли ти? — Ще можеш ли